

Til lovforslag nr. L 30. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 8. maj 1991

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven

(Ændret overgangsbeskatning for gensidige forsikringsselskaber)

[af Jens Thoft (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Nogle af udvalgets spørgsmål og ministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag til denne betænkning tilligemed skatteministerens kommentar til en henvendelse fra Assurandør-Societetet.

Herefter indstiller et *flertal* (Det Konservative Folkeparti, Venstres, Fremskridtspartiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kritiserer på det skarpeste, at det ikke har været muligt at få belyst lovforslagets virkninger. Skatteministeren sagde under 1. behandling af lovforslaget den 5. marts 1991 (Folketingets forhandlinger, 1990-91 (2. samling) sp. 2575), at »Der eksisterer 3 gensidige livsforsikringsforeninger, hvoraf de to største allerede beskattes efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5. Det vil sige, at de er fuldt skattepligtige. Disse to bliver derfor ikke berørt af SF's forslag. . . . Det maksimale provenu af SF's forslag vil derfor være ca.

1 mio. kr. i modsætning til 1 mia. kr., som Socialistisk Folkeparti selv antager.«

Men SF's forslag rammer andet end livsforsikringsforeninger.

Alt tyder på, at skatteministeren vildledte Folketinget. Der er langt flere end 3 foreninger, der omfattes af SF's forslag. Indirekte indrømmer ministeren også dette i bilag 19 til lovforslag nr. L 36, Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Gensidige forsikringsforeningers omdannelse til aktieselskaber m.v.), hvori det bl.a. hedder: »Gensidige forsikringsforeninger består i høj grad af små og lokale foreninger. . . .« Ministeren ved altså godt, at der er flere end 3 foreninger. Ministeren skal dog have den indrømmelse, at det er korrekt, at et par af de større selskaber viser sig at være omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, og at provenuet af SF's forslag næppe bliver 1 mia. kr.

Ministerens oplysning om, at forslaget i virkeligheden kun omfattede ét – mindre – selskab, blev sat i relief allerede få minutter efter udtalelsen i folketingssalen. Skatteudvalget havde nemlig umiddelbart i forlængelse af debatten foretræde af folk fra et gensidigt forsikringsselskab, Andespension. I foretrædet blev det oplyst, at heller ikke AP, som dog ikke er et ubetydeligt selskab, ved forslagens fremsættelse var omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5.

På denne baggrund stillede udvalget det helt relevante spørgsmål: »Udvalget udbeder sig en liste over gensidige forsikringsselskaber og oplysning om, fra hvilket tidspunkt de forskellige